
[OSZAŃCOWAĆ SIĘ *vb pf*

oszańcować się *a. oszancować się.*

3 sg n praet oszańcowało się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. oszańcować.

Poszczęścić się, wyjść na korzyść; iron [komu]: iż niektorzy ínich/ gdy Cefarz Máximilianus/ támtędy iechał/ pośmieífne/ álbo włfczupliwe rzeczy/ o nim mowili/ niełfczefnie fie iem to zwiodło/ á olfńncowało. ErazmJęzyk L4v (Linde s.v. oszańcować).

Formacje współrdzenne cf SZAŃCOWAĆ SIĘ.

JB